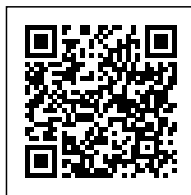

ĐÓA VÔ ƯU

Tác giả: **Minh Mẫn**

Khi màn đêm tăm tối, lổm đổm vì sao báo hiệu sự sống vẫn còn tiềm ẩn trên không gian vô tận. Ánh thái dương tỏa rạng là do có đêm đen ngự trị.

Nhân loại mãi trôi hụp trong biển tử sinh do vô minh dẫn dắt. Có vô minh tất phải có ánh sáng trí tuệ; có luân hồi ắt hẳn con đường giải thoát phải có mặt song hành!

Mênh mông biển khổ cũng có lăm lỏi đi ngược dòng tương thích từng căn cơ khi ngập tràn đau

thương trên mỗi gót chân đi qua.

Từ ngàn xưa có bao nhiêu Thánh nhân minh triết rẽ lối dẫn đường, dần dà thời gian đã nhuộm màu tôn giáo, lạc dẫn chúng sinh vào chốn mê cung, xa dần đường giải thoát.

Ấn Độ là một trong những nền văn minh luận triết trên tinh cầu, rồi cũng phôi phai, chôn vùi biết bao học thuyết biện chứng, biến chúng thành đồ cổ, quý hiếm ẩn tàng trong sử liệu. Khổ đau, trầm luân vẫn là trầm luân đau khổ ngự trị trong xã hội nặng mùi thần bí.

Giữa trăm bề nhiều khê tắm tối, khu rừng già lại mọc hắc chồi non, cũng thế, bao nhiêu học thuyết tôn giáo ngự trị niềm tin trong xã hội, đè nặng xã hội bởi giai cấp; thay vì đem đến giải thoát cho con người, lại tròng thêm vòng đai oan nghiệt của đa Thần giáo, độc Thần giáo. Cùng tất biến, nguyên tắc sống luôn có lối rẽ khi con đường đi vào bế tắc.

Thế kỷ 17 trước Công nguyên, miền Bắc Ấn Độ được chia ra thành 16 bang chính, 8 bang là Vương quốc và 9 bang còn lại là những thể chế cộng hòa. “Tăng Chi Bộ Kinh” (Anguttara I, 213), trong Luật Tạng (Vinaya, T.2, 146).

Nepal thuộc miền Trung Ấn lúc bấy giờ, giáp Hy Mã Lạp Sơn, Devi Mahamaya là Hoàng hậu của Vua Suddhodana (Tịnh Phạn), hạ sinh Thái tử tại vườn Lumbini nhằm ngày trăng tròn tháng Tư (Vesak). Hóa sinh vào dòng tộc Gautama với tên Ngài là Siddhartha.

Đóa Vô Ưu rạng nét trên cành dưới ánh quang minh sau một đêm dài tắm tối, mặt trời tuệ giác sớm le lói trên khuôn trăng rạng ngời mang thân hài nhi, giữa trùng điệp vô minh, làm cho Đạo sĩ A Tư Đà phải phủ phục nhỏ lệ tiếc thân thọ mạng của mình không kịp đón nhận một vị Phật tương lai.

*“Thiên thượng thiên hạ
Duy ngã độc tôn
Vô lượng sinh tử
Ư kim tận hỷ”*

Có nghĩa là:

*Trên trời, dưới trời
Ta là người duy nhất
Kiếp này là kiếp cuối cùng của Ta
Vì không còn sinh tử nữa.*

Là khẩu khí được truyền tụng hay một tuyên ngôn huyền sử xác định nhân cách đủ yếu tố kết thúc mắc xích luân hồi? Giá trị uyên thâm không nằm ở huyền sử hay chính sử, mà xác quyết được thể hiện qua Thánh hạnh một đời như vì sao sáng duy nhất khi màn đêm lùi bước! Nếu là huyền sử vẫn mang một giá trị minh triết, nếu là chính sử vẫn tồn tại một chân lý bất dịch trên đạo lộ giải thoát.

Phải chăng theo giáo sử, đóa Vô Ưu 3.000 năm chỉ một lần nở khi có Thánh nhân xuất hiện? Vô Ưu hay hoa Ưu Đàm chỉ là một biểu tượng của sự thanh khiết, tương xứng với tính chất của một Thánh nhân. Quan trọng một bậc Thánh xuất trần đã vén được màn vô minh, hướng dẫn lộ trình đưa đến giải thoát khỏi vòng tử sinh miên trường. Mùa Hạ năm xưa cận dãy Hy Mã, xuất hiện một vĩ nhân mà hàng ngàn năm qua, đức Bổn sư Thích Ca Mâu Ni vẫn chỉ là vị Phật lịch sử duy nhất được thể nhân tôn kính, xác nhận con đường ngài đi và hướng dẫn nhân loại

luôn là chân lý lan tỏa từ bi.

Tác giả: **Minh Mẫn**

Hướng đến Kỷ niệm mùa Đản sinh của Ngài Siddhartha - Thế Tôn Thích Ca Mâu Ni) ngày 16 tháng 5 năm 2022 nhằm ngày 15 tháng 4 năm Nhâm Dần.